

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **A. T.**

skazanego za czyn z art. 156§1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 31§2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 27 maja 2020r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2020r., sygn. akt I KO 8/20, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Skarżący w swym zażaleniu w istocie nie przedstawił żadnych argumentów, które wskazywałyby na to, że zaskarżone postanowienie jest błędne, wydane z naruszeniem prawa, czy niedostrzegające argumentacji skazanego przedstawionej w uzasadnieniu wniosku.

Zażalenie jedynie po raz kolejny powtarza te same argumenty, które zostały już rozpoznane i omówione w zaskarżonym postanowieniu.

Jak wskazano wówczas, postępowanie o wznowienie postępowania nie jest środkiem za pomocą którego do odpowiedzialności karnej może być pociągnięta

osoba, która nie była oskarżona w sprawie, której dotyczy postępowanie wznowieniowe.

Brak też podstaw, by dokonywać w trakcie tego postępowania ponownej oceny dowodów przeprowadzonych na okoliczność poczytalności skazanego.

Wskazać w związku z tym należy, że subiektywne przekonanie skazanego o wadliwości poddanego ocenie Sądów obu instancji materiału dowodowego oraz o wadach dokonanych na jego podstawie ustaleń faktycznych, nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania.

Przesłanki wznowienia postępowania karnego są ściśle określone w ustawie, a skarżący do żadnej z nich nie odwołuje się. W szczególności nie wskazuje na to, aby w sprawie ujawniły się jakieś nowe dowody nieznane Sądom rozpoznającym sprawę, czy też na to, że w związku z prowadzonym postępowaniem dopuszczono się przestępstwa. Tej samej w istocie treści, co opisana powyżej, jest również pismo skazanego z dnia 3 maja 2020r, stanowiące uzupełnienie zażalenia.

W tym stanie rzeczy, nie budzi wątpliwości trafność postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2020r., które jako prawidłowe, należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.